

SZETSZEMLÉLET A MAGYAR KÖLTÉSZETBEN.
EPhK, 1929. 81–99. o.

36. NYELVEMLEKTÁR. VII. 148. o.

37. Káldi: INNEPEKRE-VALÓ. 321. o.

38. Illyés András: i. m. II. 363. o.

39. Káldi: VASÁRNAPOKRA-VALÓ. 610. o.

40. Pázmány: i. m. 746. o.

41. Káldi: VASÁRNAPOKRA-VALÓ. 517. o.

42. Csete István: i. m. 161–162. o.

43. Landovics István: NOVUS SUCCURSUS.
Nagyszombat, 1689. II. 831–832. o.

44. Csúzy Zsigmond: TROMBITA. 442. o.

45. Káldi: VASÁRNAPOKRA-VALÓ. 549. o.

46. Ugyanott 698–699. o.

47. Illyés András: i. m. I. 508. o.

48. Pázmány: i. m. 483. o.

49. Telek József: TIZEN-KÉT TSILLAGÚ KORONA. I–II. Buda, 1769, Vác, 1772. II. 386. o.

50. Káldi: VASÁRNAPOKRA-VALÓ. 424. o.

51. Csúzy Zsigmond: LELKI ÉHSÉG. 19. o.

52. Landovics István: i. m. II. 303. o.

53. Miskolczi Gáspár: EGY JELES VAD-KERT.
Ed. Stirling János. Bp., 1983.

54. TEMETÉSI POMPA. Debrecen, 1632. 7. o.

55. Csúzy Zsigmond: LELKI ÉHSÉG. 48. o.

56. A téma egyes elemeiről: Maria Suutala:
TIER UND MENSCH IM DENKEN DER DEUTSCHEN RENAISSANCE. Helsinki, 1990. „*Magnum miraculum est homo, animal adorandum atque honorandum*” – idézi a trismegistoszi hermetikus irodalomból a 34. oldalon. A *PHYSIOLOGUS*-ról lásd 283–284. o.

57. ARND JÁNOSNAK AZ IGAZ KERESZTYÉN-SÉGRŐL ÍROTT NÉGY KÖNYVE. Ford. Sartorius Szabó János (többekkel). Jena, 1741. 856. o.

58. Bertalanffi Pál: KERESZTYÉN BÖLCSESÉG.
Nagyszombat, 1754. 538. o.

59. Káldi: VASÁRNAPOKRA-VALÓ. 7. o.

60. Landovics István: i. m. II. 335–336. o.

61. Ugyanott I. 756. o.

62. Pázmány: i. m. 723–724. o.

Ballagi Zsigmond

TENGERI FÜRDŐZÉS

Mennydörgő tyúkól.

Az addig néma sirályok
a kavicsos tetőről üdvözlik a napot.
Most csak magának locsog a tenger,
mi is magunknak és restelkedve öneki.

Késve érkeztünk. Hogy az este beszürkült,
s Ázsia csúcsaitól fölkelt szent fénye a holdnak,
így kellett volna beszélnünk valahogy:
Nézd, hullámaidon hullámra találhat a csillag,
égi varázssal fénylesz és ahogy ők, vonulásuk
változtatja vized. Fent testvérek dala szólal,
és szerető kebled veri vissza az esti danájuk.

Ám reggel lett, s rossz helyen is. Vizslatni a partot
lábnymokért kár. Poszeidón, akár a lámpák alatt az
esti ricsaj, már régen elült, s máshol ha veri partját hasztalan.
Itt a bozótban lépked egy állat, nagy testű,
álmatlan, fölsír, s a tövistől űzve inalna.
Kint a homok közt a hajnali huzatos padokon senki.
A hideg fal szótlán mered.
Az ércakas csikordul.

FÉLBEVÁGOTT ÉLET

Hölderlin: HÄLFTE DES LEBENS
József Attila öregkori átköltése

Akár ágán a sárga körte,
szagától részeg zajos bogár,
poros vadrózsáktól befödve
úgy hajlik a tóba a táj.

Akár hattyúfehér kis mellét
mossa a hűvös vízben a lány,
úgy józanítanám ma melléd
zörömbölő szép koponyám.

Már a fagyos rögök közt télen
nem tépsz árnyékot, bárhogy kutass.
Kihült falak szótlán szelében
fölsír éjjel a vaskakas.